

året, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 9, stk. 9. Det foreslås, at skatteministeren, hvor ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan forlænge denne frist. Der kan f.eks. være tale om en situation, hvor meddelelserne til ejerne af en gruppe af ejendomme af udefrakommende grunde udsendes meget sent.

For klage over ansættelser, der er foretaget efter vurderingslovens §§ 4, 4 A eller 33 A eller skattestyrelseslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., eller § 35 A, foreslås klagefristen – som efter de gældende regler – sat til 1 måned fra modtagelsen af den afgørelse, der klages over.

Efter forslaget til skattestyrelseslovens § 22 A, stk. 4, kan vurderingsankenævnet se bort fra en overskridelse af klagefristen, når særlige omstændigheder taler derfor. Bestemmelsen svarer i sit udgangspunkt til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 42, stk. 3.

#### Til § 22 B

Det foreslås i § 22 B, at hvis vurderingsankenævnet ændrer en ansættelse, for hvilken der foreligger afgørelse eller fordeling i medfør af vurderingslovens § 33, skal vurderingsankenævnet samtidig træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ændringen får på afgørelsen og fordelingen. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 43, stk. 1.

Det bemærkes i den forbindelse, at den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 43, stk. 2, hvorefter skyldrådet, forinden den træffer en afgørelse, skal udarbejde en sagsfremstilling, ikke foreslås medtaget i skattestyrelseslovens § 22 B. Bestemmelsen foreslås derimod indsat i den forretningsorden, der vil blive udarbejdet for vurderingsankenævnene.

#### Til § 22 C

Det foreslås i § 22 C, at klageren eller andre klageberettigede har ret til at udtale sig skriftligt eller mundtligt over for vurderingsankenævnet, før klagen afgøres. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 44, stk. 2, og til bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 21, stk. 3, 3. pkt., vedrørende skatteankenævn.

Det bemærkes i den forbindelse, at den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 44, stk. 1, ikke foreslås medtaget i § 22 C. I bestemmelsen fastsættes, at hvis en ansættelse m.v. er påklaget af en anden end ejendommens ejer, må skyldrådet ikke ændre ansættelsen m.v., forinden der er givet ejeren lejlighed til at udtale sig. Ved salg af et areal, der opfylder betingelserne for at kunne vurderes selvstændigt, skal der giv-

ves hver af parterne i salget lejlighed til at udtale sig. Er en fordeling af en vurdering påklaget, skal der gives de øvrige, der er interesserede i fordelingen, lejlighed til at udtale sig, forinden ændring af fordelingen finder sted.

Bestemmelsens indhold må forstås således, at klageberettigede skal høres. Klageberettigede må antages at være parter i sagen. Det vil sige, at bestemmelsens indhold følger af almindelige forvaltningsretlige principper om partshøring, hvorfor bestemmelsen må anses for overflødig.

#### Til nr. 18

Det foreslås, at Landsskatteretten skal kunne påkende spørgsmål om vurdering af fast ejendom efter skattestyrelseslovens § 16 D, § 19, stk. 1, og § 22 D.

Efter de gældende regler i skattestyrelseslovens § 23, stk. 1, nr. 5, kan Landsskatteretten påkende klager over spørgsmål om vurdering af fast ejendom efter § 19, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, 1. pkt.

Efter de gældende regler i vurderingslovens § 46, stk. 1, kan Landsskatteretten påkende klager over:

- 1) Skyldråds afgørelser efter vurderingslovens § 35, stk. 1, litra b, det vil sige klager over ansættelser, fordelinger af ansatte værdier og afgørelser om benyttelse.
- 2) De statslige told- og skattemyndigheders vurderinger efter bemyndigelse efter § 17, stk. 3, 1. pkt., i skattestyrelsesloven.
- 3) Ligningsrådets vurderinger efter § 19, stk. 1, i skattestyrelsesloven.

Spørgsmål om vurdering efter den foreslåede bestemmelse i skattestyrelseslovens § 16 B drejer sig om vurderingsankenævnets afgørelser af klager over told- og skatteregionernes afgørelser, det vil sige klager over såvel ansættelser som fordelinger af ansatte værdier og afgørelser om benyttelse.

Spørgsmål om vurdering efter skattestyrelseslovens § 22 B drejer sig om klager over, at vurderingsankenævnet ikke har taget stilling til en afgørelse eller en fordeling efter vurderingslovens § 33.

Bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 17, stk. 3, 1. pkt., foreslås for så vidt angår ejendomsvurderinger ophævet, jf. forslaget under nr. 14.

Efter forslaget skal Ligningsrådets afgørelser efter § 19, stk. 1, fortsat kunne påklages til Landsskatteretten.

#### Til nr. 19

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i skattestyrelsesloven som § 23 A.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 23 A, stk. 1, kan klage vedrørende spørgsmål om vurdering af fast